

וְזֹה - בָּו נִבְרָא הָאָרֶץ וְכֵל
שַׁיִשׁ בָּהּ. וְהוּא נִמְנָן תְּשׁוֹקָה בְּכָל
הָאַיִלּוֹן וְהַעֲשָׂבִים שָׁבָאָרֶן,
שַׁהְוָא מַה שָׁאָמָר, אֵין לְךָ בֶּל
עַשְׂבָּו וְעַשְׂבָּו מַלְמְטָה שַׁאֲינֵין מִמְּנָה
עַלְיוֹן מַלְמָעָלה וְשׁוֹמֵר אָוֹתוֹ,
שַׁמְפָכָה אָוֹתוֹ וְאָוֹםֶר לוֹ גָּדָל,
שָׁנָאָמֶר (איוב לח) הַידְעָתָה חֲקוֹת
שְׁמָמִים אָם תְּשִׁים מַשְׁטָרוֹ בָּאָרֶן:
(דרישתל יט) וְהַמְשֻׁכְלִים יִזְהָרוּ בָּזָהָר
הַרְקִיעַ וּמַצְדִּיקִים הַרְבִּים פְּכָסְבִּים
לְלָעוֹלָם וְעַד. הַזָּהָר הַגְּסָפָר שֶׁל
הַגְּסָפָרִים הַפָּה בָּאוּרִיר שָׁלוֹ (שהַגְּעִין
וְלֹא הַגְּעִין) בָּנְקָדָה זֹו (אוֹר), וְאֶזְזָה
הַתְּמִפְשָׁתָה הָרָאִשָּׁתָה הָזָאת, וְעַשָּׂה
לְוַיְהַכְּלֵל לְכָבּוֹד וְלִתְשְׁבַּחַתּוּ,
כָּבּוֹד לְהַכְּלָנוּ וְלִשְׁבָחוּ (נא) לְכָבּוֹד וְלִשְׁבָחָה
לְלִיחְשָׁבָחָתָה, שֶׁם זָרָע זָרָע קְדָשָׁ
לְהַזְוָלִיד לְתֹגַעַלְתָה הָעוֹלָם, וְזֹה
סּוֹד (ישעיה ו) זָרָע קְדָשָׁ מִצְבָּתָה.
וְזֹה שָׁזְרֹעַ זָרָע לְכָבּוֹד, כְּמוֹ זָרָע
הַפְּשִׁי הָזָה שֶׁל אַרְגָּמָן טָוב
שְׁמִתְחַפֵּה לְפָנִים וְעוֹשָׂה לוֹ הַיְכָל
שְׁהִיא תְּשִׁבְחָתָנוּ וְתוֹעַלְתָה לְכָל.
בְּרָאִשָּׁת הַזָּהָר אָוֹתוֹ נִסְתָּר
שֶׁלָּא נֹדֵע אֶת הַיְכָל הָזָה. הַיְכָל
זֹה נִקְרָא אֱלֹהִים, וְסּוֹד זֹה -
בְּרָאִשָּׁת בָּרוֹא אֱלֹהִים.

זהור שמננו כל המארמו נבראו בסוד התפשטות של הגאנקיה של הזר הנספר זהה. אם בזיה כתוב בראשית א' שכתוב בראשית א' ויברא אלהים את האדם בצלמו. וזה וזה סוד בבראשית, הראשון של הכל, שמו אהיה, שם קדוש חוק בצדו נא' מפני במקה פארן אלהים, חוק בעטנה נא' בחיקת העשרה אש'ר היכל נספר וגנו, בראשית של סוד של ראשית אש'ר רא' שוייזא מראשית.

ובשורתהן לאחר הנקפה
וְהַחִיל [כסדר] באחד, או בראשית
פּוֹלֵל ראשית, ראשית עליזנה

**שָׁמֵיא ר' יְהוּ בֵּיה אַתְּבִרִיאת אֲרֻעָא וְכֹל מָה
דָּאיֶת בָּה וְהַוָּא יְהִיב תִּיאוּכְפָּא בְּכֹל אַילְגָּנִין
וְעַשְׂבֵין דַּי בְּאֲרֻעָא וְהַוָּא מָה שְׁאָמְרוּ אֵין לְךָ
כָּל עַשְׂבָּו וְעַשְׂבָּמְלַמְטָה שְׁאֵין מִמּוֹנָה עַלְיוֹ
מִלְמַעַלָּה רְשׁוּמָר אָתוֹ שְׁמַפְּה אָתוֹ וְאָוָמָר לוֹ
גָּדוֹל שְׁנָאָמֵר (איוב ל"ח) הַיְדָעַת חַוקּוֹת שְׁמִים אֲםָם
תְּשִׁים מְשֻׁטָּרוֹ בָּאָרֶץ : (עד באן מההשומות)**

זה משbillים יזהירו בז'ר הרים ומצדיקי
הרבאים כפוכבים לעולם ועד.
(דניאל יב) זהר סתימה דסתמיין, בטש אוריא
דיליה (רמשי ולא משי) (נ"א ואחריו) בהאי נקודה (ס"א
בז'ורא) וכדין אתפשט האי ראשית ועבד ליה
היכל לא ליקירה ולתשבחתיה (ויהי להיכליה
ולתשבחתתא). (נ"א וליקירה ולהיכליה ולתשבחתיה). תמן זרע
זרעא דקודשא לאולדא לתועלתא דעתלמא,
וירזא דא (ישעה ו) זרע קדש מצבתה. זהר זרע
זרעא ליקירה, בהאי זרעא דמשי דארגון טב
דאתחפי לגוי ועבד ליה היכל לא דאייהו
תשבחתא דיליה ותועלתהא דכלא. בהאי
ראשית ברא הוהי סתימה דלא אתיידע
להיכל לא דא. היכל לא דא אקרי אלהים, וירזא
דא בראשית ברא אלהים.

זהר דמגיה כלחו מאמרות אתפראeo ברזא
דאטפשטוtha דנקודה דזהר סטים דא.
אי בהאי כתיב ברא, לית הווחא דכתיב,
(בראשית א) ויברא אלהים את האדם בצלמו, זהר
רזא דא בראשית קדמאה דכלא שמייה אהיה
שמא קדיישא גלייפא בסטרוי (נ"א נהר נ"א בגולפא
נהיר) אלהים. גלייפא בעיטרא (נ"א בגולפא רעיטה)
אש"ר היכלא טמיר וגביז, שריותא דרזא
דרראשית. אש"ר רא"ש דנפיק מרראשית.

זיבד (דף טו ע"ב) **אתפקן** לבער נקודה ויהיכל לא
(בסדרא) **כחרא**, **פדרין** **בראשית** **כליל**

בחקמה. אמר כך התמלף גון
אתוֹהוּה היכל ונקרא בית. [נ"א וממש
החדש הטבל נקודה עליונה נקראת
רא"ש, כולל זה בזה בסוד
בראשית, פשהpel הוא יחד, בכל
אחד, קשטים היה ישוב בביתי.
כיוון שנורע לתקן היישוב, אז
נקרא אלהים טמיר נספר.

וזה נספר וננו כשבנים וכ"א עד
שכבים בתוכו להolid, והביה קים
בפסטיביות של תקון של אומם זרע
קדש, ועוד שלא הויסרה ולא
התפשטה החפשטוות היישוב, לא
נקרא אלהים, אלא הפל בכלל של
בראשית. אמר שהתקן בשם של
אללים, הוציא אומם תולדות
מאותו זרע שנורע בו. מי הוא
אותו זרע? אלו אותיות חיקוקות
סוד של התורה שיצאו מאותה
נקודה.

אותה הנקודה זרעה בתוך אותו
היכל סוד [ערע] של שלשה נקודות:
חל"ם, שור"ק, חיר"ק. ונכללו זה
בזה ונעשה סוד אחד. קו"ל שיצא
בחبور אחד, בשעה שיצא,
יוצאת עמו בת זוגו שפולחת כל
האותיות, שכותוב את השמי"ם,
kol וכת זוגו. הקול הזה שהוא
שמותים (טהרת), הוא אה"ה אחرون.
זהה שכולל כל האותיות והגנונים
במו [נ"א ג"ע] זה.

עד כאן, יהוה אלהינו יהוה, אלו
שלש דרגות כנגד הסוד מה
העלון בראשית ברא אלהים.
בראשית - סוד ראשון. בר"א -
סוד נספר להתחפשט שם הפל.
אליה"ם - סוד לקים הכל למטה.
את השמי"ם - שלא להפרידם זכר
ונקבה פאחד.

את - בשלוקם האותיות בלם,
הכל של כל האותיות הם ראש
וסופ. אמר כך מתוסף ה"א

את כ"ד נטיל אתוֹן אָנוֹן רישא וסופה.

(ראשית) ראשית עלאה בחקmeta. לבתר
את מלך גוון והוא היכל ואקרוי בית. (נ"א
ומיניה אתרחש היכל) נקודה עלאה אקרוי רא"ש.
כליל דא ברדא ברזא בראשית, בד איהו
כלא בחרדא בכללא חדא עד לא הוּי
ישובא בביתא, כיוון דאונדרע לתקן
דיישובא קידין אקרוי אלהים טמירה
סתימא:

זה סתים וגניז בד בניין (ס"א עד בניין) בגוויה
לאולדא ויביתא כיימה בפשיטו
דקונא דאנון זרע קדש. ועד לא
אטעדיאת ולא אטפשט פשיטו דישובא
לא אקרוי אלהים, אלא כלא בכללא
בראשית, לבתר דאתפקן בשמא דאולדע
אפיק אנון תולדין מההוא זרע אונדרע
ביה. מאן ההוא זרע, אנון אהוּן גליון

רزا דאוריתא דנפקו מההיא נקודה.
ההיא נקודה זרע בגו ההוא היכל אלא רزا (נ"א
יע"א) דתלת נקודין חל"ם, שור"ק,
HIR"K. ואתכללו דא ברדא ואתעבידו רزا
חדא. קו"ל דנפיק בחבוקא חדא. בשעתא
דנפק, נפקת בת זוגה בחדיה דכליל כל
אתוֹן. דכתיב את השמי"ם, kol ובת זוגו.
האי kol דאייה שמי"ם איה אה"ה בתרא.
זה דכליל כל אתוֹן וגונין, בגונא (נ"א ערע)
דא.

עד הכא יהוה אלהינו יהוה, אלין תלתא
דרגן לקלבל רزا דא עלאה בראשית
ברא אלהים. בראשית רزا קדמאה. ברא
רزا סתימא לאחפשט אמתמן פלא. אלהים
רزا לקיימה כלא לתתא. את השמי"ם, דלא
לאפרsha לוּן דבר ונוקבא כחדרא.

את כ"ד נטיל אתוֹן כלhoneן כללא דכללה